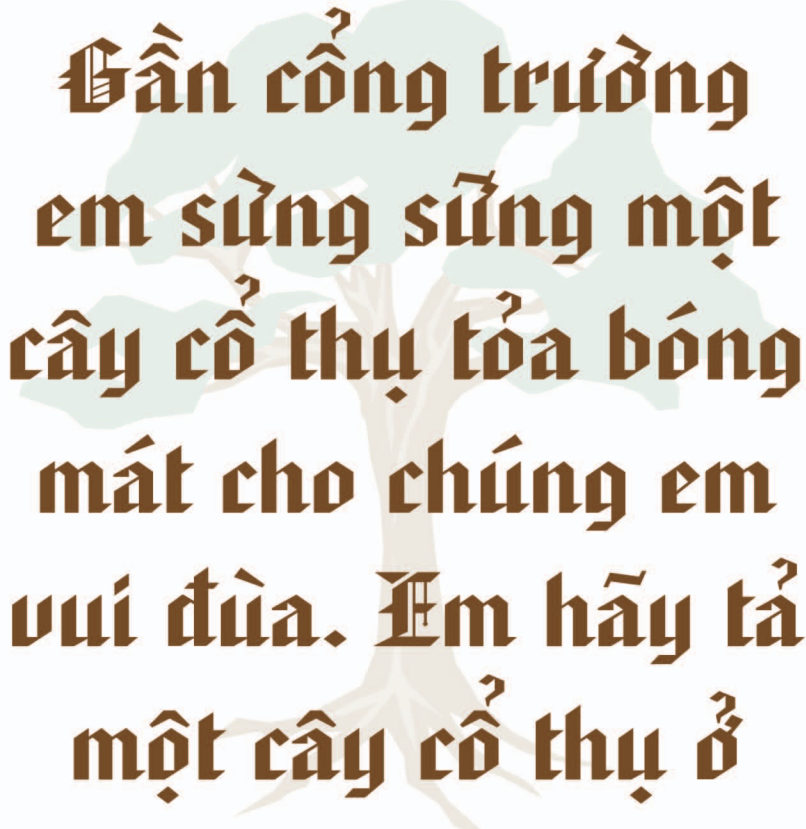

Đề bài:

Gần công trường
em sừng sững một
cây cổ thụ tỏa bóng
mát cho chúng em
vui đùa. Em hãy tả
một cây cổ thụ ở
trường em.

Bài làm 1

Gần cổng trường em có cây phượng vĩ cổ thụ. Em nghe cô giáo kể rằng cây phượng vĩ này do thầy hiệu trưởng đầu tiên trồng từ lâu lắm rồi. Thân cây to, xù xì, khoảng bốn, năm đứa chúng em ôm không hết.

Cây phượng cao hơn nóc nhà hai tầng của trường em, tán lá rợp bóng cả khu vực cổng trường. Những chiếc rễ lớn nổi lên gò ghề trên mặt đất làm nứt nẻ cả nền xi măng xung quanh gốc cây. Lá phượng tựa tựa lá me, cánh lá nhỏ, mỏng, màu xanh thẫm, mọc song song hai bên cuống, trông xa như đuôi con chim phượng. Gốc phượng to, màu nâu, xù xì, có nhiều mắt.

Hè về, ve kêu râm ran sân trường, cây phượng trở hoa đỏ rực một góc trời. Hoa phượng năm cánh, bốn cánh đỏ, riêng một cánh dày lại lốm đốm trắng. Giữa chùm hoa là nhụy dài và cong, đầu nhụy là một túi phấn hình bầu dục. Chẳng thế mà chúng em cứ nhặt những chùm hoa rơi thi nhau chơi chọi gà. Móc đầu nhụy hoa làm sao cho chùm túi phấn ở mỗi đầu nhụy rời khỏi cuống là thắng cuộc. Cứ mỗi buổi sáng đến trường, dưới tán cây ngập đỏ hoa rơi, một số bạn gái nhặt những bông hoa phượng, tách cánh hoa phượng ra, ghép lại ép vào sổ tạo thành những con bướm xinh xinh, đem tặng nhau, kỉ niệm một mùa hè.

Chúng em gọi hoa phượng bằng tiếng gọi thân yêu *hoa học trò*. Hoa phượng gắn với tuổi học trò chúng em. Cứ mỗi lần phượng vĩ bật những chùm hoa đỏ rực nền trời là mùa hè đến. Khi những trái phượng già xuất hiện, khe khẽ đung đưa trên cành, có nghĩa là mùa hè đã kết thúc, chúng em bước vào năm học mới với bao niềm tin và hi vọng của bố mẹ, của thầy cô và của cả bác Phượng già có mặt gần ba mươi năm tại sân trường.

Em yêu bác phượng già góc sân trường. Em và các bạn học sinh sẽ không bao giờ nở vịn cành, bẻ lá, ngắt hoa, vì bác là *nhân chứng* cho sự trưởng thành và phát triển của trường em.

Bài làm 2

Trường em có trồng nhiều loại cây cho bóng mát, nhưng em thích nhất là cây tràm ở gần cổng trường.

Nhìn từ xa, cây tràm giống như một cây dù khổng lồ. Cây phát triển nhanh, vượt cao khỏi cổng trường. Rễ cây to nhô lên khỏi mặt đất trông giống như một đàn rắn đang bò. Thân tràm to đến hai vòng tay em ôm lại, vỏ sần sùi đen sậm. Vượt cao khỏi mặt đất độ hai thước, thân tràm chẻ thành nhánh. Mỗi nhánh đều có nhiều cành con chĩa ra bốn phía, mang đầy những chiếc lá vàng lại lia cành. Chúng dạo chơi trên mặt đất. Một vài chiếc lá bay đến cái ao cạnh trường, thả thuyền trôi trên mặt nước. Xen lẫn giữa đám lá xanh um, ẩn hiện những cánh hoa vàng lấp lánh ánh nắng như những chùm kim tuyến. Đôi lúc, những cành hoa nhỏ xinh xắn ấy rơi xuống, bay nhẹ nhẹ trong không gian, tạo nên một khung cảnh thật nên thơ. Quả tràm màu xanh, xoắn tròn như trái keo non. Về già, quả đổi sang màu đen sậm. Nếu lấy quả thả trong nước, sẽ nổi lên những bọt trắng xóa như xà phòng...

Giờ chơi, chúng em đến quây quần bên gốc tràm vui đùa, trò chuyện. Thỉnh thoảng, vài chiếc hoa vàng rơi lác đác trên mái tóc như làm duyên cho chúng em. Có bạn nghịch ngợm hơn lại đến ôm gốc cây xoay một vòng, trông có vẻ thích thú lắm.

Vào buổi bình minh, ông Mặt Trời nhô lên chiếu những tia nắng hồng xuyên qua kẽ lá làm óng ánh những giọt sương mai. Từng đàn chim kéo nhau về nhảy nhót, hót líu lo. Vài con bướm đậu trên những cánh hoa ngào ngạt hương thơm. Đêm về, từng cơn gió thổi làm lay động những chiếc lá, tạo nên một âm thanh êm dịu.

Em thích cây tràm lắm, vì tràm chẳng những cho chúng em bóng mát để vui chơi mà còn tặng thêm vẻ đẹp của trường em. Những trưa hè êm ả, được ngắm hoa tràm rơi thật thích thú biết bao nhiêu.

(Nguyễn Tường Uyên)

Bài làm 3

Ngay giữa sân trường, sừng sững một cây phượng. Tôi không biết bác được trồng từ lúc nào. Tôi chỉ biết rằng khi tôi cấp sách đến trường, bác đã già, già lắm.

Nhìn từ xa, cây như một người không lộ mái tóc màu xanh. Thân cây to, hai người ôm không xuể. Vỏ cây xù xì nổi lên những cục u. Nhưng có ai biết rằng trong lớp vỏ xù xì đó, dòng nhựa mát lành đang cuộn cuộn chảy đi nuôi cây. Mùa xuân về, cây đâm chồi nảy lộc lá phượng giống như lá me, mỏng, ngon lành như những hạt cốm non. Những cành cây mập mạp như hàng trăm cánh tay đưa ra, đón ánh sáng mặt trời để sưởi ấm cho mình. Rồi tiếng ve râm rân đầu tiên của mùa hạ cất lên, cây bắt đầu trở hoa. Khi chưa muôn khoe vẻ đẹp của mình, hoa e lệ ẩn mình trong lớp đài xanh mỡ màng. Từng nụ, từng nụ uống sương đêm bà tắm nắng ban mai rồi từ từ hé nở. Hoa phượng có năm cánh, mượt như nhung, toàn một màu đỏ thắm. Nhị hoa dài, xung quanh có một lớp phấn hồng hồng vàng. Hết mùa hoa, trên cây lấp ló những chùm quả phượng. Quả phượng giống quả bồ kết nhưng dài và to hơn.

Mỗi lần hoa phượng nở, lòng chúng tôi lại rộ lên bao cảm giác, vừa vui lại vừa buồn, lại xen cả lo lắng vì mùa thi đang đến. Các bạn ơi! Hôm nay bắt đầu ngày thi rồi đây. Buổi trưa, tôi vui vẻ đến khoe điểm mười đỏ chói với bác phượng già.

Hàng ngày, chúng tôi tưới nước cho cây. Đôi lúc, lại có cả một số cậu học trò tinh nghịch trèo lên cây để hái quả, làm sao quên được những kỉ niệm êm đềm về người bạn già luôn chia sẻ niềm vui nỗi buồn với chúng tôi trong học tập. Thế rồi, chúng tôi phải nghỉ hè, xa bạn bè, xa cô giáo, xa bác phượng già kính yêu.

(Nguyễn Tố Hoa)

Bài làm 4

Lớp em đưa nào cũng thích cây bàng ở sân trường. Chẳng hiểu cây được trồng từ năm nào mà nay ngọn đã vượt mái hiên nhà văn phòng. Nói là ngọn nhưng chỉ là cái tán lá tròn như cái bánh giầy to tướng che một góc sân. Vào những hè oi bức, đứng dưới gốc bàng như dưới một cái ô che nắng. Dưới tán lá xanh um, những cành bàng xò ra bốn phía như những gợn ô lớn vậy. Có vài cành không kịp theo chúng bạn chạm tới tán lá, là là ngang đầu người lớn. Ở gần nách cành, những cành lá to bằng tay em, nhẵn thín vì những vết chân nhún nhảy hoặc những bàn tay nắm lấy để đu người của các bạn nam lớn tuổi. Thân bàng to gần một vòng tay em nhưng xù xì lồi lõm. Giữa thân cây có mấy cái u lồi ra như những củ nâu to ai gắn vào đó. Những cái u lồi ra ấy thật tiện cho mấy bạn nghịch ngợm để leo trèo. Bám vào thân cây, đặt chân lên mấy bậc đá voi tới tán hàng. Rễ bàng lan rộng gần bằng tán lá bàng. Nhiều cái rễ rộp lên to bằng thân cây luồng, uốn lượn trên mặt đất. Đó cũng lại là những chiếc *ghế* cố định cho chúng em ngồi đánh bài trong giờ ra chơi hay nghỉ giải lao trong các buổi lao động.

Tiết thu đến, lá vàng chuyển dần sang màu vàng rồi hung hung và đỏ sẫm lúc đông về. Cả tán bàng sum suê chỉ còn lại những cành cây trơ trụi khăng khiu trông như bàn tay của những ông già khó tính. Dưới gốc bàng, phủ đầy những lớp lá khô cong như những cái bánh tráng. Chiều chiều, bác lao công quét gom lại để nấu nước cho các thầy, cô giáo uống. Chỉ mấy hạt mưa bay đầu mùa đã nghe các chồi non tí tách nứt thắm. Các búp bàng trông như những ngọn nến xanh lung linh khắp đầu cành. Ấy là lúc mùa xuân đến. Chẳng bao ngày nữa, tán bàng lại xò rộng che mát cho chúng em vui chơi, nô đùa ở sân trường.

Rồi đây, đến ngày xa mái trường thân yêu, em sẽ mang theo bao kỉ niệm của thời thơ ấu bên gốc bàng thân thuộc của em.

(Trịnh Thị Lan Phương)

Bài làm 5

Cây gạo

Mùa xuân, cây gạo gọi đến bao nhiêu là chim ríu rít. Từ xa nhìn lại, cây gạo sừng sững trông như một tháp đèn khổng lồ: hàng ngàn bông hoa là hàng ngàn ngọn lửa hồng tươi, hàng ngàn búp nõn là hàng ngàn ánh nến trong xanh, tất cả đều lóng lánh lung linh trong nắng. Chào mào, sáo sậu, sáo đen... Đàn đàn lũ lũ bay đi, bay về, lượn lên, lượn xuống. Chúng nó gọi nhau, trò chuyện trêu ghẹo và tranh cãi nhau, ồn mà vui không thể tưởng được. Ngày hội mùa xuân đấy!

Chú thàng làng vốn hay chơi trội đậu chót vót trên một cành cao nhất, lên giọng ta đây biết trăm thứ tiếng. Chú uốn lưỡi hỏi, rồi lại tự trả lời: *Ai thế? Ai thế? Ai thế?... tồ ồ ồ!... tồ ồ ồ!... tồ ồ ồ!*... Chú xưng *tôi*, thế mới ức

chứ! Chẳng ai để ý đến chú cả, chú quay ra bắt chước tiếng chích chòe, tiếng chèo bẻo, tiếng sẻ, tiếng bạc má và cả tiếng chó con ăng ăng nữa. Chú giống hệt người làm trò giữa phiên chợ đông. Cây gạo già mỗi năm lại trở lại tuổi xuân, cành nặng trĩu hoa đỏ mọng và đây tiếng chim hót. Lũ chim no mỗi chạ vào đâu cũng kiếm được những con sâu xám béo nhũn hoặc những anh chị họ gạo mình cũng đỏ như hoa.

Chỉ cần một làn gió nhẹ hay một đôi chim mới đến là có ngay mấy bông gạo lia cành, những bông hoa rơi từ trên cao, đài hoa nặng trĩu xuống những cánh hoa đỏ rực quay tít như chong chóng, non thật đẹp mắt.

Hết mùa hoa, chim chóc cũng vắng. Cây gạo chầm dứt những ngày tung bùng ồn ã, lại trở về với dáng vẻ xanh mát, trầm tư; cây đứng im cao lớn, hiền lành, làm tiêu cho những con đò cập bến và cho những đứa con về thăm quê mẹ.

Ngày tháng đi thật chậm cũng thật nhanh. Những bông hoa đỏ ngày nào đã trở thành những quả gạo múp míp, hai đầu thon vút như con thoi. Sợi bông trong quả đầy đặn, căng lên; những mảnh vỏ tách ra cho các múi bông trở nên đều, chín như những nôi cơm chín đội bông mà cười, trắng lóa. Cây gạo cũng như reo rung rinh hàng ngàn nôi cơm gạo mới.

Đã sẵn sàng cả rồi. Cơn dông như được báo trước rào rào kéo đến. Ngàn vạn lá gạo reo lên, múa lên. Chúng chào anh em của chúng lên đường: từng loạt từng loạt một, những bông hoa gạo bay tung vào trong gió, trắng xóa như tuyết mịn, tới tấp bay đi khắp hướng.

Cây gạo rất thảo hiền, cứ đứng đó mà hát lên trong gió, đóng góp với bốn phương dòng nhựa quý của mình.

Cơn dông tan. Gió lặng. Cây gạo xơ xác hẳn đi, nom thương lắm. Nhưng chẳng có điều gì đáng lo cả; cây gạo làm việc bền bỉ đêm ngày, chuyên cần lấy từ đất, nước và ánh sáng nguồn nghị lực và sức trẻ vô tận. Mùa đông, cây chỉ còn những cành trơ trụi, nom như cằn cỗi. Nhưng không, dòng nhựa trẻ đang rạo rức khắp thân cây. Xuân đến, lập tức cây gạo già lại trở lộc nảy hoa, lại gọi chim chóc tới, cành đầy tiếng hót và màu đỏ thắm; rồi đến ngày đến tháng, cây lại nhờ gió phân phát đi khắp chốn những múi bông trắng nuốt nà.

(Vũ Tú Nam – Trích trong tập *Tiếng ve ran*)